

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΣΥΝ(+)**ΕΡΓΑΣΙΑ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΩΝ

15 ΙΟΥΝΙΟΥ 2018

A1. Ο Σίλιος ο Ιταλικός, ο επικός ποιητής, ήταν ένδοξος άνδρας. τα δεκαεπτά βιβλία του για το δεύτερο Καρχηδονιακό πόλεμο είναι όμορφα. τα τελευταία χρόνια της ζωής του έμενε μόνιμα στην Καμπανία. [...] Επιδίωκε τη δόξα του Βιργιλίου και περιέβαλλε με αγάπη το πνεύμα του. Τον τιμούσε, όπως το παιδί (τιμά) το δάσκαλο. το μνημείο του, που βρισκόταν στη Νεάπολη, το θεωρούσε σα ναό.

Όταν ο Άκκιος είχε έλθει από την πόλη Ρώμη στον Τάραντα, όπου ο Πακούβιος σε μεγάλη πια ηλικία είχε αποσυρθεί, κατέλυσε σε αυτόν. Ο Άκκιος, ο οποίος ήταν πολύ μικρότερος στην ηλικία, διάβασε σε αυτόν, επειδή το επιθυμούσε, την τραγωδία του, της οποίας το όνομα είναι <<Ατρέας>>.

Για το λόγο αυτό στέλνει αυτό στέλνει επιστολή γραμμένη στα ελληνικά. Συμβουλεύει τον ταχυδρόμο, αν δεν μπορέσει να πλησιάσει, να δέσει το γράμμα στον ιμάντα του ακοντίου και να ρίξει μέσα στο στρατόπεδο. Στην επιστολή γράφει πως θα έρθει γρήγορα με τις λεγεώνες του. Ο Γαλάτης, επειδή φοβήθηκε τον κίνδυνο, αποφάσισε να ρίξει το ακόντιο. Κατά σύμπτωση το ακόντιο καρφώθηκε σε ένα πύργο. Τρεις μέρες αργότερα το είδε ένας στρατιώτης και το πήγε στον Κικέρωνα. Αυτός διάβασε όλο το γράμμα και προέτρεψε τους στρατιώτες του να ελπίζουν στη σωτηρία τους.

B1 α. virorum

liber

ea

nobis

Pacuvi

nomina

res

casuum

turri

salus

B1 β. pulchriore

plus, plurimum

parvus

celerrime

B2 α. futurus eras

tenendi

venturus

recedemus

desiderent

adeunto

potuerim

veriturum esse

conspicere/conspicere

B2 β. defers

deferebas

deferes

detulisti

detuleras

detuleris

Γ1 α. roeta: ονοματικός ομοιόπτωτος προσδιορισμός, παράθεση στο υποκείμενο του ρήματος <<Silius Italicus>>

cui: δοτική προσωπική κτητική στο υπαρκτικό ρήμα <<est>>

casu: αφαιρετική οργανική του τρόπου στο ρήμα <<adhaesit>>

Γ1 β. Quam ob rem epistula conscripta Graecis litteris a Caesare mittitur.

Hanc tertio post die quidam miles conspicit.

Γ1 γ. Tarenti

Η στάση σε τόπο δηλώνεται με απρόθετη γενική, καθώς πρόκειται για όνομα πόλης και συνιστά ουσιαστικό β' κλίσης ενικού αριθμού.

Γ2 α. Ut/Ubi/Simul/Postquam Accius ex urbe Roma Tarentum venit.

Γ2 β. Το υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου adfore είναι ο όρος <<se>>, ο οποίος τίθεται σε αιτιατική πτώση, μολονότι πρόκειται για ταυτοπροσωπία. Πρόκειται, δηλαδή, για το συντακτικό φαινόμενο του λατινισμού του ειδικού απαρεμφάτου. Επιπλέον, ο όρος <<se>> δηλώνει την άμεση/ευθεία αυτοπάθεια και δεν παραλείπεται ποτέ ως υποκείμενο του ειδικού απαρεμφάτου.

Γ2 γ. ut tragulam mitteret: Δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση που χρησιμοποιείται ως αντικείμενο στο *constituit*. Εισάγεται με το σύνδεσμο *ut*, επειδή είναι καταφατική. Εκφέρεται με υποτακτική, όπως όλες οι βουλητικές, γιατί το περιεχόμενό τους είναι απλώς επιθυμητό. Ειδικότερα με χρόνο παρατατικό (*mitteret*), γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο (*constituit*) για να δηλώσει το σύγχρονο στο παρελθόν. Ιδιομορφία ακολουθίας χρόνων. Η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της. Συγχρονισμός κύριας και δευτερεύουσας πρότασης.

Γ2 δ. quia periculum veritus erat

αντικειμενική αιτιολογία

cum periculum veritus esset

αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας